

### सदा एकरस उड्ने र उडाउने गीत गाऊ

आज अमृतबेला देखि दिलाराम बाबाले हरेक दिलमा बसेका बच्चाहरूको दिलको गीत सुनिरहनु भएको थियो। गीत सबैले गाउँछन् र गीतको बोल पनि सबैको एउटै छ। त्यो हो “बाबा”। सबैले बाबा-बाबाको गीत गाउँछन्। सबैलाई यो गीत आउँछ। दिन-रात गाइरहन्छौं? तर बोल एउटै भएर पनि हरेकको बोल्ने लय र बाजा भिन्न-भिन्न छन्। कसैको खुशीको बाजा छ। कसैको उड्ने र उडाउने बाजा छ र कुनै-कुनै बच्चाको अभ्यासको बाजा छ। कहिले धेरै राम्रो र कहिले सम्पूर्ण अभ्यास नभएको कारणले तलमार्थि पनि गाउँछन्। एउटा बाजामा अर्को बाजा मिसिन्छ। जसरी यहाँ गीतको साथमा जब बाजा सुन्छौं कुनै गीत अथवा बाजा नाच्ने खालका हुन्छन्, कुनै स्नेहमा समाहित गर्नेवाला हुन्छन्, कुनै पुकारका हुन्छन्, कुनै प्राप्तिका हुन्छन्। बापदादालाई पनि भिन्न-भिन्न प्रकारका अर्थ र सङ्गीतले भरिएको गीतहरू सुन्नेमा आउँछन्। कसैले आजको विज्ञानको अनुसन्धान प्रमाण स्वतः निरन्तर गीत गाउँछन्। स्मृतिको स्विच सदा खुलिरहेको छ त्यसैले स्वतः र सदा नै बजिरहन्छ। कसैले जब स्विच अन गर्छन् तब बाजा बज्छन्। गाउँछन् सबैले दिलबाट तर कसैको स्वतः र एकरस हुन्छ, कसैको बजायो भने मात्र बज्ने हुन्छ। तर भिन्न-भिन्न बाजाहरू कहिले कस्ता कहिले कस्ता छन्। बापदादा बच्चाहरूको गीत सुनेर हर्षित पनि हुनु हुन्छ किनकि सबैको दिलमा एक बाबा नै समाहित हुनु हुन्छ। लगन पनि एकको साथमा छ। सबैथोक गर्दै पनि एक बाबा प्रति लगन छ। सर्व सम्बन्ध पनि एक बाबा संग जुटेको छ। स्मृतिमा, दृष्टिमा, मुखमा एक बाबा नै हुनु हुन्छ। बाबालाई आफ्नो संसार बनाएका छन्। हरेक कदममा बाबाको यादले पदमको कमाई जम्मा पनि गरिरहेका छन्।

हरेक बच्चाहरूको निधारमा श्रेष्ठ भाग्यको सितारा पनि चम्किरहेको छ। यस्ता श्रेष्ठ विशेष आत्माहरू विश्वको अगाडि नमुना पनि बनेका छन्। ताज, तिलक, तख्तनशीन पनि भएका छन्। यस्ता श्रेष्ठ आत्माहरू जसको गुणहरूको गीत स्वयं बाबाले गाउँछन् हुन्छ। बाबाले हरेक बच्चाहरूको नामको माला सिमरण गर्नुहुन्छ। यस्तो श्रेष्ठ भाग्य सबैलाई प्राप्त छ नि! फेरि गीत गाउँदा-गाउँदै स्वर किन बदली गर्छौं? कहिले प्राप्तिको, कहिले मेहनतको, कहिले पुकारको, कहिले हार खाएको। यस्तो स्वर किन बदलिन्छौं? सदा एकरस उड्ने र उडाउने गीत किन गाउँदैनौं? यस्तो गीत गाऊ जुन सुन्नेहरूको पँखेटा उम्रियोस् र उड्न लागुन। लंगडोलाई खुट्टा मिलोस् र नाँच्न थालोस्। दुःखको शैयाबाट उठेर सुखको गीत गाउन लागोस्। चिन्ताको चितामा बसेका प्राणी चिताबाट उठेर खुशीमा नाँच्न लागुन। निराश आत्माहरूले उमंग-उत्साहका गीत गाउन लागुन। भिखारी आत्माहरू सर्व खजानाहरूले सम्पन्न बनेर “मिल्यो, पाएँ” यो गीत गाउन सुरु गरुन। यही सिद्धि प्राप्त सेवाको विश्वलाई आवश्यकता छ। अल्पकालका सिद्धिवालाको पछाडि कति आत्माहरू भट्किरहेका छन्, कति आफ्नो समय र धन लगाइरहेका छन्।

वर्तमान समयमा सर्व आत्माहरू मेहनतले थाकेका छन्, सिद्धि चाहन्छन्। अल्पकालको सिद्धिद्वारा सन्तुष्ट हुन्छन्। तर एउटा कुरामा सन्तुष्ट हुन्छन् र अनेक कुरा फेरि उत्पन्न हुन्छन्। लंगडो हिड्न थाल्छ तर अर्को इच्छा उत्पन्न हुन्छ। यो पनि होस्, त्यो पनि होस्। त्यसैले वर्तमान समय प्रमाण तिम्रो आत्माहरूको सेवाको विधि यस्तो सिद्धि स्वरूपको हुनु छ। अविनाशी, अलौकिक रूहानी सिद्धि अथवा रूहानी चमत्कार देखाऊ। यो चमत्कार कम हुन्छ र? सारा दुनियाँका ९९ प्रतिशत आत्माहरू चिन्ताको चितामा मरेका छन्। यस्ता मरेकालाई बिउँताऊ। नयाँ जीवन देऊ। एउटा प्राप्तिको खुट्टा छ र अनेक प्राप्तिहरूबाट लंगडा छन्। यस्ता आत्माहरूलाई अविनाशी सर्व प्राप्तिहरूको खुट्टा देऊ। अन्धालाई त्रिनेत्री बनाऊ। देस्रो नेत्र देऊ। आफ्नो जीवनको श्रेष्ठ वर्तमान र भविष्यलाई देखे आँखा देऊ। के यो सिद्धि गर्न सक्दैनौं? यस्तो रूहानी चमत्कार देखाउन सक्दैनौं! भिखारीलाई बादशाह बनाउन सक्दैनौं? यस्तो सिद्धि स्वरूप सेवाका शक्तिहरू बाबाद्वारा अझै प्राप्त भएका छैनन् र! अब विधि स्वरूपबाट सिद्धि स्वरूप बन। सिद्धि स्वरूपको सेवाको लागि निमित्त बन। विधि अर्थात् पुरुषार्थको समयमा पुरुषार्थ गर्यौं। अब पुरुषार्थको फल सिद्धि स्वरूप बनेर सिद्धि स्वरूप सेवामा विश्वको अगाडि प्रत्यक्ष होऊ। अब यो आवाज सशक्त होस् कि विश्वमा अविनाशी सिद्धि दिनेवाला, केवल देखाउनेवाला होइन, दिनेवाला,

सिद्धि स्वरूप बनाउनेवाला एउटै यो ईश्वरीय विश्व विद्यालय हो। एउटै स्थान छ। स्वयं त सिद्धि स्वरूप बनेका छौं नि!

बम्बईमा पहिला यो गरेर देखाऊ। बारम्बारको मेहनतबाट छुट- आज यो कुरामा पुरुषार्थको मेहनत गरे, आज यो कुरामा मेहनत गरे। यो हो पुरुषार्थको मेहनत। यस्तो मेहनतबाट छुटेर प्राप्ति स्वरूप शक्तिशाली बन्नु, यो हो सिद्धि स्वरूप। अब सिद्धि स्वरूप ज्ञानी तू आत्मा, योगी तू आत्मा बन र बनाऊ। के अन्त्य सम्म मेहनत नै गरिरहन्छौ? भविष्यमा प्रारब्ध पाउँछौ? पुरुषार्थको प्रत्यक्ष फल अहिले खानु छ। अहिले प्रत्यक्ष फल खाऊ। पछि भविष्य फल खानु। भविष्यको पर्खाइमा प्रत्यक्ष फल नगुमाउनु। अन्त्यमा फल मिल्छ यो दिलासामा पनि नरहनु। एक गर पदम प्राप्त गर। यो अहिलेको कुरा हो। पछिको कुरा होइन। बुझ्यौ- बम्बईका के बन्ने? दिलासावाला त बन्दैनौ नि। सिद्ध बाबा प्रसिद्ध हुन्छन्। भन्छन् नि यी सिद्ध बाबा हुन्, सिद्ध योगी हुन्। बम्बईका पनि सिद्ध सहज योगी अर्थात् सिद्धि प्राप्त गरेका छौं नि! अच्छा -

सदा स्वतः एकरस उडाउने गीत गाउने, सदा सिद्धि स्वरूप बनेर अविनाशी रूहानी सिद्धि प्राप्ति गराउने, रूहानी चमत्कार देखाउने चमत्कारी आत्माहरू, सदा सर्व प्राप्तिको सिद्धिको अनुभव गराउने सिद्धि स्वरूप सहजयोगी, ज्ञान स्वरूप बच्चाहरूलाई बापदादाको याद-प्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

**कुमारीहरूको बेगला-बेगलै गुप सँग अव्यक्त बापदादाको भेटघाट:-**

१- सदा रूहानी यादमा रहने रूहानी कुमारीहरू हौं नि! देह-अभिमान भएका कुमारीहरू त धेरै छन् तर तिमीहरू रूहानी कुमारी हौं। सदा आत्माको स्मृतिमा रहनेहरू। आत्मा बनेर आत्मालाई हेर्नेहरू यस्तालाई भनिन्छ रूहानी कुमारी। त्यसैले कुनचाहिँ कुमारी हौं? कहिल्यै देह-अभिमानमा आउनेवाला होइनौं। देह-अभिमानमा आउनु अर्थात् माया तर्फ गिर्नु र रूहानी स्मृतिमा रहनु अर्थात् बाबाको समीप आउनु। गिर्नेवाला होइन, बाबाको साथ रहनेवाला। बाबाको साथ को रहन्छ? रूहानी कुमारीहरू नै बाबाको साथ रहन सक्छन्। जसरी बाबा सर्वोच्च हुनु हुन्छ, कहिल्यै देह-अभिमानमा आउनु हुन्न, यस्तो देह-अभिमानमा नआउनेवाला बन। जसको बाबा सँग प्यार छ, उनीहरूले सदा प्यारले याद गर्छन्, प्यारले ज्ञानको पढाइ पढ्छन्। जुन प्यारले काम गरिन्छ त्यस्मा सफलता हुन्छ। भनेर गर्यौं भने थोरै समयको लागि सफलता हुन्छ। प्यारले आफ्नो मनले चल्नेहरू सदा चलिरहन्छन्। जब एक पटक अनुभव गर्यौं- बाबा को हुनु हुन्छ र माया को हो? त्यस्ता एक पटकका अनुभवी कहिल्यै पनि धोखामा आउन सक्दैनन्। माया भिन्न-भिन्न रूपमा आउँछ। कपडाको रूपमा आउँछ, आमा-बुवाको मोहको रूपमा आउँछ, सिनेमाको रूपमा आउँछ। घुम-घामको रूपमा आउँछ। मायाले भन्छ- यी कुमारीहरू मेरो बनून्, बाबा भन्नुहुन्छ- मेरो बनून्। त्यसैले के गर्छौं?

मायालाई भगाउन होसियार छौं? आत्तिने र कमजोर त छैनौं? यस्तो त हुँदैन- साथीहरू सँग सिनेमा जाऊ। सङ्गको रङ्गमा कहिल्यै नआउनु। सदा बहादुर, सदा अमर, सदा अविनाशी रहनु। सदा आफ्नो जीवनलाई श्रेष्ठ बनाउनु। नालीमा नगिर्नु। नाली शब्द नै कस्तो छ? बाबा सागर हुनु हुन्छ, सागरमा सदा लहराई रहनु। कुमारी जीवनमा ज्ञान मिल्यो, बाटो मिल्यो, उद्देश्य मिल्यो यो देखेर खुशी लाग्छ? धेरै भाग्यवान छौं। आजको संसारको हालत हेर। दुःख, दर्द बाहेक अरु केही कुरा छैन। नालीमा गिरेर चोट माथि चोट खाइरहन्छन्। आजको यस्तो संसार छ। सुन्छौं नि- आज विवाह गर्छन् भोली जलेर मर्छन्। आज विवाह गर्यौं भोली घर आयो। एक त नालीमा गिर्यौं अर्को चोट माथि चोट खायो। त्यसैले यस्तो चोट खाने हो? त्यसैले सदा आफूलाई भाग्यवान आत्मा सम्झ। जुन बाबाले बचाउनु भयो। बच्च्यौ, बाबाको बन्च्यौ, यस्तो खुशी हुन्छ नि! बापदादालाई पनि खुशी हुन्छ किनकि गिर्नबाट, ठक्कर खानबाट बच्च्यौ। त्यसैले सदा यसरी नै अविनाशी रहनु।

२- सबै श्रेष्ठ कुमारीहरू हौं नि? साधारण कुमारीबाट श्रेष्ठ कुमारी भयौं। श्रेष्ठ कुमारी सदा श्रेष्ठ कर्म गर्नको लागि निमित्त हुन्छन्। यस्तो सदा आफूलाई अनुभव गर्छौं कि हामी श्रेष्ठ कार्यको लागि निमित्त हौं। श्रेष्ठ कार्य के हो? विश्व कल्याण। त्यसैले विश्व कल्याण गर्ने विश्व कल्याणकारी कुमारीहरू हौं। घरमा रहने कुमारी होइनौं। टोकरी उठाउने कुमारीहरू होइन तर विश्व कल्याणकारी कुमारीहरू हौं। कुमारीहरू ती हुन् जसले भन्छन् कुलको कल्याण

गरौं। सारा विश्व तिम्रो कुल हो। बेहदको कुल हो। साधारण कुमारीहरूले आफ्नो हृदको कुलको कल्याण गर्छन् र श्रेष्ठ कुमारीहरूले विश्वको कुलको कल्याण गर्छन्। यस्ता हौं नि! कमजोर त छैनौं! डराउने त हैनौं! सदा बाबा साथ हुनु हुन्छ। जब बाबा साथ हुनु हुन्छ भने कुनै डराउने कुरा छैन। राम्रो छ, कुमारी जीवनमा बच्यौं यो धेरै ठूलो भाग्य हो। उल्टो बाटोमा गएर फेरि फर्किएर आउनु यो पनि समय खेर फाल्नु हो नि! त्यसैले समय शक्ति सबै बचे। भट्किने मेहनतबाट छुट्यौं। कति फाइदा भयो। बस वाह मेरो श्रेष्ठ भाग्य! यो देखेर सदा हर्षित रहनु। कुनै पनि कमजोरीले आफ्नो श्रेष्ठ सेवाबाट वञ्चित नहुनु।

३- कुमारी अर्थात् महान। पवित्र आत्मालाई सदा महान आत्मा भनिन्छ। आजभोलि महात्माहरू पनि महात्मा कसरी बन्छन्। पवित्र बन्छन्। पवित्रताको कारणले नै महान आत्मा भनिन्छन्। तर तिमी महान आत्माहरूको अगाडि तिनीहरू केही पनि होइनन्। तिम्रो महानता ज्ञान सहितको अविनाशी महानता हो। तिनीहरू एक जन्मको लागि महान बन्छन् फेरि अर्को जन्ममा फेरि बन्नु पर्छ। तिमीहरू जन्म-जन्मको लागि महान आत्मा हौं। अहिलेको महानताले जन्म-जन्मको लागि महान हुन्छौं। २१ जन्म महान रहन्छौं। जेसुकै होस् बाबाको बने पछि सदा बाबाको नै रहन्छौं। यस्तो पक्का छौं नि? केच्चा बन्थ्यौं भने मायाले खान्छ। केच्चालाई मायाले खान्छ, पक्कालाई होइन। हेर्नु- यहाँ सबैको फोटो निक्किले रहेको छ। पक्का रहनु। आत्तिनेवाला होइन। जति पक्का त्यति खुशीको अनुभव, सर्व प्राप्तिको अनुभव गर्छौं। पक्का छैनौं भने सदाको खुशी हुँदैन। सदा आफूलाई महान आत्मा सम्झ। महान आत्माबाट कुनै त्यस्तो साधारण कार्य हुन सक्दैन। महान आत्मा कहिल्यै कसैको अगाडि झुक्न सक्दैन। त्यसैले मायाको अगाडि कहिल्यै झुक्नेवाला होइन। कुमारी माना हातहरू। कुमारीहरूको शक्ति बन्नु अर्थात् सेवामा वृद्धि हुनु हो। बाबालाई खुशी छ- यी होवन्हार विश्व सेवाधारी विश्वको कल्याण गर्ने विशेष आत्माहरू हुन्।

४- कुमारीहरू चाहे साना हुन्, चाहे ठूला हुन् तर सबै सय ब्राह्मण भन्दा उत्तम कुमारीहरू हौं-यस्तो सम्झन्छौं? सय ब्राह्मणहरू भन्दा उत्तम कन्या भनेर किन गायन गरिन्छ? हरेक कन्याले कम्तीमा १०० ब्राह्मण अवश्य तयार गर्छन् त्यसैले सय ब्राह्मण भन्दा उत्तम कन्या भनिन्छ। सय त केही पनि होइन, तिमीहरूले त विश्वको सेवा गर्छौं। सबै, सय ब्राह्मण भन्दा उत्तम कन्याहरू हौं। सर्व आत्माहरूलाई श्रेष्ठ बनाउने श्रेष्ठ आत्माहरू हौं। यस्तो नशा रहन्छ? कलेजका, स्कूलका कुमारीहरू होइनौं। ईश्वरीय विश्व विद्यालयका कुमारीहरू हौं। कसैले सोध्यौं-कुन कुमारीहरू हौं? भन- हामी ईश्वरीय विश्व विद्यालयका कुमारीहरू हौं। यी एक-एक कुमारीहरू सेवाधारी कुमारी बन्ने छन्। कति सेन्टर खुल्नेछन्। कुमारीहरूलाई देखेर बाबालाई यही खुशी रहन्छ कि यी सबै यति हातहरू तयार भइरहेका छन्। दाहिने हात हौं नि! देब्रे होइनौं। देब्रे हातले जुन काम गर्छन् त्यो अलिकति तलमाथि हुनसक्छ। दाहिने हातले काम चाँडो र राम्रो हुन्छ। त्यसैले यति सबै कुमारीहरू तयार भए भने कति सेन्टर खुल्ने छन्, जहाँ पठायो त्यहि जान्छौं नि! जहाँ बसायो त्यही बस्छौं नि! कुमारीहरू सबै महान छौं। सदा महान रहनु। सङ्गमा नआउनु। यदि कसैले तिमीहरू माथि आफ्नो रङ्ग लगाउन चाहेयो भने तिमीहरूले उसमाथि आफ्नो रङ्ग लगाइदिनु। आमा-बुवाले बन्धनमा पार्न चाहे पनि बन्धनमा बाँधिने खालका नहुनु। सदा निर्बन्धन। सदा भाग्यवान। कुमारी जीवन पूज्य जीवन हो। पूज्य कहिल्यै पुजारी बन्न सक्दैनन्। सदा यही नशामा रहनु। अच्छा।

५- सबै देवीहरू हौं नि! कुमारी अर्थात् देवी। जो उल्टो बाटोमा जान्छन् तिनीहरू दासी बन्छन् र जो महान आत्मा बन्छन् तिनीहरू देवी हुन्। दासी झुक्छन्। त्यसैले तिमीहरू सबै देवीहरू हौं, दासी बन्ने होइनौं। देवीहरूको कति पूजन हुन्छ। त्यसैले यी पूजन तिम्रो हो नि! साना हौं वा ठूला हौं सबै देवीहरू हौं। बस यही कुरा याद राख कि हामी महान आत्मा पवित्र आत्मा हौं बाबाको बन्नु यो कम कुरा होइन, भनाइमा सजिलो कुरा लाग्छ। तर कसको बन्थ्यौं? कति उच्च बनेका छौं? कति विशेष आत्मा बनेका छौं? यो हिँड्दा-डुल्दा याद रहन्छ- हामी कति महान, कति उच्च आत्मा हौं। भाग्यवान आत्माहरूलाई सदा आफ्नो भाग्य याद रहोस्। को हौं? देवी। देवी सदा मुस्कुराई रहन्छन्। देवी कहिल्यै रुदैनन्। देवीहरूको चित्रको अगाडि गयो भने के देखिन्छ? सदा मुस्कुराइरहेका हुन्छन्। दृष्टिद्वारा, हातद्वारा सदा दिने देवी। देवता वा देवीको अर्थ नै हो दिनेवाला। के दिनेवाला? सबैलाई सुख शान्ति आनन्द, प्रेम सर्व खजाना दिने देवीहरू हौं। सबै दाहिने हात हौं। दाहिने हात अर्थात् श्रेष्ठ कर्म गर्नेवाला। अच्छा।

वरदान:- व्यर्थ संकल्पको कारणलाई जानेर त्यसलाई समाप्त गर्ने समाधान स्वरूप भव

व्यर्थ संकल्प उत्पन्न हुने मुख्य दुई कारण छन्:- १- अभिमान, २- अपमान। मलाई कम किन, मेरो पनि यो पद हुनु पर्छ, मलाई पनि अगाडि गर्नु पर्छ... त्यसैले यसमा या त आफ्नो अपमान सम्झन्छौ या फेरि अभिमानमा आउँछौ। नाममा, मानमा, शानमा, अगाडि आउनमा, सेवामा... अभिमान वा अपमान महसुस गर्नु- यही व्यर्थ संकल्पको कारण हो, यो कारणलाई जानेर निवारण गर्नु नै समाधान स्वरूप बन्नु हो।

स्लोगन:-

शान्तिको शक्तिद्वारा परमधामको यात्रा गर्न धेरै सहज छ।